

Schimbare de lider in seria a II-a

Lucrul cel mai important care poate fi consemnat după consumarea jocurilor etapei a V-a a campionatului republican masculin este, fără îndoială, schimbarea liderului în seria a II-a. După victoria asupra Rapidului, formația timișoreană Știința a preluat șefia clasamentului, performanță pe care o realizează pentru prima oară în istoria acestor întreceri! Și cum studenții au obținut victorii directe asupra principalelor pretendențe la primul loc, Dinamo și Rapid București, ei au toate șansele să se mențină pe această poziție până la începerea returului (ultimile două meciuri, cu A.S. Roman și Steagul roșu Brașov, le susțin pe teren propriu).

Iată, deci, o nouă formație provincială (ceea ce este și mai îmbucurător) apărută pe firmamentul baschetului masculin. Studenții timișoreni și-au omogenizat mult lotul față de anii trecuți și, dacă vor acorda în continuare mai multă atenție pregătirii lor multilaterale, vor juca cu siguranță un rol important în acest campionat. Ceea ce, desigur, va duce la creșterea interesului pentru desfășurarea competiției.

● În așteptarea întâlnirii lor directe (ultima etapă la Cluj), care stăruiește un interes deosebit, Steaua și Știința Cluj — singurele echipe neînvinse în seria I — și-au mai „rotunjit” coșavajul în dauna formațiilor C.S.O. Craiova și, respectiv, Dinamo Oradea. Campionii au depășit 120 (cel mai mare număr de puncte înscrise până acum în campionat) impresionând — chiar și cînd au sint cu efectivul complet — prin lăzimea și ușurința lor de a realiza faze de excelent spectacol sportiv. Să sperăm că forma lor bună îi va ajuta să realizeze în acest an o figură frumoasă în „Cupa campionilor europeni”.

La Cluj, Știința nu a excelat decât în prima repriză a meciului cu Di-

namo Oradea — ne-a comunicat corespondentul nostru I. Brătan. După pauză, studenții au încercat să dea jocului o notă de spectaculozitate în plus, pierzînd însă din vedere... direcția coșului. Aceasta a scăzut mult din eficacitatea atacurilor clujene și a permis orădenilor să facă, după

Gh. Barbu, cel mai eficace jucător al Științei București, și-a depășit toți adversarii, înfrîndu-se spre coș. Vor fi două noi puncte pentru studenții bucureșteni în meciul cu Progresul.

Foto: I. Mihăică

pauză, o repriză egală. Lucrul este cu atât mai puțin explicabil, cu cît echipa clujeană ne-a obișnuit în ultimul timp cu partide valoroase.

● Nici în etapa aceasta nu putem consemna revirimentul mult așteptat în întrecerile acestui campionat. Din nou, majoritatea partidelor s-au desfășurat la un nivel tehnic mediu, nemulțumind în continuare pe iubitorii acestui sport. Exceptînd pe cam-

pionii țării, Steaua, care însă a avut în față un adversar mult prea slab, celelalte formații au manifestat aceleași lipsuri caracteristice echipelor noastre fruntașe. Este semnificativ și faptul că formațiile C.S.O. Galați, Știința Tg. Mureș și Progresul București, nu au realizat nici o victorie

după 5 etape! Lucrurile sînt însă valabile și pentru celelalte echipe.

Este vorba, în primul rînd, de ritmul încă necorespunzător în care joacă echipele noastre, de fluctuațiile ce ies la iveală de la o repriză la alta. Apoi, pentru a nu cita decât cîteva din lacunele constatate, vrem să mai adăugăm că unii jucători mai au lipsuri serioase în pregătirea lor tehnico-tactică, că mulți dintre ei nu și-au însușit cel mai corect stil de aruncare la coș. De aici și lipsa de eficacitate în jocul celor mai multe echipe, doar 6 din cele 16 participante la campionat depășind cifra de 60 de puncte în această etapă! Sînt probleme asupra cărora am mai atras atenția, și, din păcate, sîntem nevoiți să revenim. Pînă cînd?

A. V.

CLASAMENTELE LA ZI:

SERIA I

1. Steaua	55 0 422:352 10
2. Știința Cluj	55 0 445:344 10
3. Știința Buc.	53 2 369:317 6
4. Voința Iași	52 3 360:307 4
5. Dinamo Oradea	52 3 309:326 4
6. Politehnica Cluj	52 3 307:375 4
7. C.S.O. Craiova	51 4 236:437 2
8. Progresul Buc.	50 5 262:352 0

SERIA A II-A

1. Știința Timișoara	54 1 341:291 8
2. Dinamo București	54 1 333:299 8
3. Rapid București	54 1 374:295 8
4. Steagul roșu Brașov	53 2 317:309 6
5. Farul Constanța	53 2 276:263 6
6. A.S. Roman	52 3 226:348 4
7. Știința Tg. Mureș	50 5 304:347 0
8. C.S.O. Galați	50 5 247:316 0

DE PE ÎNTINSUL PATRIEI

Asociație sportivă frunză

Cu toate că nu are decît doi ani de la constituire, asociația sportivă Minerul Oltenia numără în prezent peste 880 de membri UCFS care își plătesc cu regularitate cotizațiile și desfășoară o vie activitate în secțiile de atletism, fotbal, șah, tir, volei și turism. Minerul Oltenia se numără printre asociațiile sportive fruntașe din raion.

Gh. Dobrescu — coresp.

Un nou curs de instruciori

Recent, din inițiativa consiliului Clubului sportiv orașenesc din Galați, s-a deschis un curs pentru formarea de instruciori sportivi, în vederea organizării concursurilor de orientare turistică. Cursul este frecventat de 36 de elevi, salariați în întreprinderile și instituțiile gălățene. Ei manifestă un viu interes față de cunoștințele ce li se predau.

D. Stanciu — coresp.

În plină dezvoltare

A. S. Geamul Scăeni este o asociație sportivă în plină dezvoltare. În cadrul ei își desfășoară activitatea 1600 de membri ai UCFS, care activează în secțiile de fotbal, handbal, volei, tenis de masă, atletism, șah, popice și natație.

Din rîndurile tinerilor sportivi se evidențiază elemente cu perspectivă

ca Ion Teodor, Gh. Pirvulescu — fotbal, M. Nistor, R. Petrioiari — handbal în 7 etc.

Gh. Apostolescu — coresp.

Reuniune pugilistică la Botoșani

Elevii antrenorului de box Gh. Mocanu de la Confecția Botoșani se pregătesc cu asiduitate în vederea fazei regionale a campionatului de calificare. Astfel, mai mulți pugiliști de la acest centru de antrenament au susținut o serie de meciuri de verificare. Deosebit de reușită a fost înfrîngerea dintre juniorii B. Popescu și V. Rotaru (cat. cocoș), câștigată de primul. La categoria pană, I. Popovici l-a învins prin abandon în repriza a doua pe P. Lăteș. La seniori au ieșit învingători St. Feraru, I. Zăbel, I. Onofrei, I. Rusu, M. Vrinceanu.

A. Abramovici — coresp.

„Campionatul celor 10”

De curînd, a luat sfîrșit „Campionatul celor 10”, la care au participat cei mai buni jucători de tenis de masă din raionul Odorhei. Campionatul a fost câștigat de Carol Gyarmathy (Voința Odorhei) cu 9 victorii. Pe locurile următoare s-au clasat Ioan Bartha — 8 victorii și Andrei Balint — 7 victorii.

Balaz și Ioan Bartha — coresp.

60 000 DE PARTICIPANȚI LA CAMPIONATELE REPUBLICANE UNIVERSITARE-EDIȚIA 1963

(Urmare din pag. 1)

(și echipe), eliminînd astfel decalajul valoric existent în edițiile trecute ale competiției.

— Ce măsuri organizatorice au fost întreprinse pentru a se asigura un succes deplin campionatelor?

— Încă din anul trecut, președinții Asociațiilor studenților de la toate institutele și facultățile precum și șefii comisiilor sportive ale U.A.S. au participat la un instructaj special. Apoi, la nivelul fiecărui centru universitar au fost alese comisiile pe ramură de sport formate din studenți fruntași la învățătură și sport, cadre didactice de specialitate, activiști sportivi cu o bogată experiență în materie. Un fapt demn de reținut: colectivele catedrelor de educație fizică și-au luat obligația de a răspunde direct de o serie de ramuri sportive. Exemplu: Institutul politehnic din Timișoara va acorda sprijin necesar concursurilor de gimnastică și natație pe centru universitar, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj se va ocupa de jocurile sportive, Institutul politehnic Cluj — de concursurile de atletism etc.

— Ne puteți da cîteva exemple de institute și facultăți care au luat —

cum se spune — un start bun în organizarea competiției?

— Exemplele cele mai vii le oferă, în primul rînd, cîteva institute și facultăți din Capitală. Așa, de pildă, Institutul de construcții a organizat foarte bine etapa I la gimnastică, I.M.F. — la volei, Institutul politehnic — la handbal, Universitatea — la atletism. În același timp, timișoreni se pot lăuda cu modul în care au organizat prima etapă la baschet, handbal, volei și atletism. O atenție deosebită s-a acordat atletismului și în centrele universitare Cluj și Iași, în timp ce la Tg. Mureș, organele de resort s-au ocupat, cu bune rezultate, de toate ramurile sportive incluse în regulament.

— Ce recomandări sînt necesare acum, în plină desfășurare a campionatelor?

— Intrucît ediția din acest an a competiției cunoaște o amploare deosebită este de datoria tuturor celor care răspund de buna organizare a întrecerilor să muncască metodic, organizat, încă de pe acum, din prima etapă, etapa de masă în care ne-am propus ca obiectiv să mobilizăm în întreceri 60.000 de studenți și studențe, cu 5.000 mai mult față de ediția precedentă. Lucrul acesta este pe deplin posibil dacă vom reuși să antrenăm fiecare student cel puțin într-o ramură de sport. O atenție deosebită trebuie să se acorde acelor ramuri sportive rămase în urmă — atletism, natație și gimnastică, atît în ce privește participarea, cît și calitatea.

Activul comisiilor și subcomisiilor sportive din centrele universitare, catedrele de educație fizică, sportivii fruntași au obligația de cîntec de a munci cu toată priceperea și entuziasmul lor pentru a asigura un succes deplin campionatelor republicane universitare din acest an.

A apărut revista SPORT nr. 1

Spiciu din cuprins:
— Buletin olimpic 1963 — Pregătirile Islandei Balaz pentru J.O. de la Tokio.
— Spartachiada de iarnă a tineretului la Tuznad.
— PATINAJ: Pe lacul Clușca.
— VOLEI: — Izvoarele n-au secat — Cea mai de preț victorie
— Tinerete, tinerete...
— 12 din cele multe...
— FOTBAL: Povestea foștii internaționali.
— O idee bună — reportaj cu fotbaliștii de la C.S.O. Galați.
— ATLETISM: — Bilant 1962.
— RUGBI: — Abecedarul rugbistei din Tecuci.
— BOX: — Steaua, campioană la box.

În paginile de magazin sportiv: „Fulgerul negru”, „Sfîrșitul unei lungi cariere”, „O încercare de zbor”, „Sfîrșitul ardăului”, „Temutul Wilt” etc.
De peste hotare: Innsbruck — o rasă vitătoare; ediția a Olimpiadei Albe.
Procurati-vă din timp acest interesant număr al revistei „SPORT”.

Îndemn la sinceritate

(Autocritică pe concret)

Toată lumea care se ocupă de sport știe că între munca de instruire și cea de educație dăuă cu sutele de mii de tineri prezenți din ce în ce mai mulți pe stadioanele noastre, este o interdependență obligatorie, că munca educativă este unul din mijloacele principale de atingere a unui nivel înalt în măiestria sportivă și în același timp un scop major. Aceste două laturi ale muncii cu sportivii — instruirea și educația — trebuie armonios îmbinate. Numai că, uneori...

Dar mai bine să vă relatez ce mi-a povestit, plin de amărăciune, un foarte bun prieten, antrenorul unei echipe de rugbi din prima categorie.

În vara trecută, mai exact la 8 august el a fost solicitat și a acceptat să încerce a salva de retrogradare o echipă aflată la sfîrșitul turului pe locul 10 (antepenultimul), la egalitate de puncte cu penultima, ultimele două echipe urmînd să retrogradeze. Pe planul rezultatelor muncii educative, așa cum aflase personal și cum de altfel a fost informat și de conducerea clubului, situația nu era deloc multumitoare. Dezbănarea, actele grave de indisciplina, absențele nejustificate de la antrenamente și chiar de la jocuri, cînd echipa se prezentase incompletă, vedetismul, unele tendințe spre carierism se făceau mereu simțite. Și peste toate acestea un birou de secție practic inexistent, care de ani de zile nu mai fusese văzut de nimeni.

Hotărîrea prietenului meu, antrenorului, era luată și susținută de conducerea clubului. De altfel, numai printr-o colaborare permanentă între

antrenori și conducerea unui club sau a unei asociații sportive, se poate face o treabă bună. Hotărîrea deci era aceasta: exigență față de procesul de educație, netolerarea niciunei abateri de la disciplină, îmbunătățirea conținutului și sporirea volumului muncii de instruire, folosirea metodelor celor mai potrivite pentru refacerea moralului și a regurării forțelor, sprijinirea pe elementele pozitive și tratarea cu severitate, pînă la eliminarea din echipă a celor negative.

Numai că (prietenul meu a primit secția pe... hirtie la 8 august) jucătorii nu s-au prezentat la antrenamente, mulți nici nu erau în localitate, decît în număr de 3-4, cel mult 5. Și atunci amicul meu după ce s-a zbatut în tot felul să dea de ei și n-a reușit a făcut prima concesie: a început să aștepte sosirea jucătorilor, lucrînd cu cei 3-4 sau 5, adică cei mai tineri, neconsacrați.

O vreme a vrut să completeze jocul cu juniori. Lucrase mult în viața lui cu juniorii și avea încredere în calitățile lor, mai ales morale. Dar juniorii erau pușini la clubul său, foarte pușini, și slab pregătiți încît ar fi fost complet greșit să-i opui unor adversari ca cei de la Steaua, Dinamo, Progresul, Știința Cluj, Iași, Timișoara sau cei cu care lupta direct pentru evitarea retrogradării. Așadar, singura soluție, a gîndit el,

este să lupte cît poate cu situația existentă și să încerce doar să rezolve, deși nici el nu mai credea — evitarea retrogradării. Și așa a început concesile, prima a tras pe a doua, după ea alta și pe nesimțite situația nouă a început să semene cu cea veche...

E drept, la început nici n-a vrut să audă despre așa ceva. Îl cunosc și știu că nu mi-a ascuns nimic din frîntările lui de atunci. Efectivul de jucători era extrem de redus, deabia cît să încropiască o echipă pentru ziua meciului. Cei mai tineri, cei drept veneau în continuare la antrenament. Dar numai cu ei nu se putea alcătui nici măcar o echipă completă. Și data campionatului bătea la ușă. La 1 septembrie situația era aceeași și returul începea peste opt zile. Unii din jucătorii începuseră să apară, dar veneau la antrenament pe apucate, invocau diverse scuze pentru întârzieri și lipsuri sau, nu veneau deloc. Și el, prietenul meu, pe care-l știu cît e de exigent, s-a gîndit să nu-i mai primească la antrenament și nici la joc...

Cînd a anunțat echipa pentru primul meci a știut că va pierde. A privit figurile celor strînși în vestiar. Cei tineri manifestau încredere și asta i-a dat speranțe noi. Atunci, conștient, a mai făcut o concesie... Apoi a urmat la un răstimp alta. Se apropia seria jocurilor cu ade-

vărat decisive. Mai erau șanse spunea unii. Iar colectivul de jucători, așa cum era, a început să se înviorzeze. S-au ținut ședințe și toți în afară de el și de cei 4-5 tineri, au susținut că dacă „vedeta supărată” care refuzase să vină la antrenamente și jocuri va reveni, echipa va scăpa de retrogradare. Au insistat și din păcate l-au convins. Mai ales că între timp „vedeta supărată” obținuse de la un conducător zelos, ceea ce revendica. Aceasta a fost ultima lui concesie. Ultima concesie — mi-a repetat prietenul meu — supărat, dar hotărît.

Își propusese la început să însușească un moral nou echipei și s-o salveze și de la retrogradare dacă se poate. N-a reușit decît în parte, cu cei 4-5 tineri, acest lucru, în schimb de retrogradat a retrogradat pe de-a-ntregul...

A vrut să părăsească atunci echipa. Dar n-a putut. Pentru cei 4-5 sau poate mai mulți tineri care au încredere, speranță și nevoie de el. El antrenorul e hotărît să mai pregătească și alți juniori. Vrea să ia totul de la capăt. Dar de data aceasta fără concesii — a hotărît prietenul meu.

Am considerat că întimplarea aceasta este interesantă dar desigur nu unica în ceea ce privește munca de educație.

Cît privește antrenorul căreia i s-a uitat dincolo de relatate, el nu este altul decît semnatarul acestor rînduri:

D. MANOILEANU

antrenor al echipei de rugbi

Știința București